

Engelmann Béla

Ez volt anyámnak az öccse, a Béla, aki kilenc hónapos volt, amikor az édesanyja meghalt. Ő agglegény volt, egy végtelen jó ember. Béla bácsit elvitték, hogy jelentkezzen munkaszolgálatra, ilyen vékony kis cipőben és egy bőrberi kabátban, és többet nem engedték vissza. Találkoztam valakivel, aki minket nagyon jól ismert, az mondta, hogy együtt voltak Sopronnál, és hogy ő a konyhán dolgozott, és neki hozott mindig ennivalót. És mondta neki, hogy Béla, egyél, ő azt mondta, nem bír enni. Szegény, meghalt, Sopronban ott van a neve fölírva. Egy végtelen jó ember volt, és egy nagyszerű fogorvos. Ő nem nősült meg, szegény. Volt neki egy öreg barátnője, aki ráakaszkodott, de nem házasodtak össze sosem.